

ἀργοξυπνῶ ΣΚυριακίδ. Διγεν. Ἀκρίτ. 51 — Λεξ. Δημητρ. Μετοχ. ἀργοξυπνημένος ΓΞενοπ. Κακὸς δρόμ. 37.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. ξυπνῶ.

Ἀργῶ νὰ ἐξυπνήσω ἔνθ. ἄν.: Ἡ Χρυσούλλα ἀργοξυπνημένη κι αὐτή, μὲ μαυράδια 'ς τὰ μάτια καὶ κοκκινάδια 'ς τὰ μάγουλα, βρέθηκε 'ς τὸ παράθυρό της ΓΞενοπ. ἔνθ' ἄν. || Ἄσμ.

Κοιμήσον, γιέ μου καλογιέ, ὁμορφε, διωματάρι,
γιὰ νὰ γληγοροκοιμηθῇς καὶ γιὰ ν' ἀργοξυπνήσης
ΣΚυριακίδ. ἔνθ. ἄν.

ἀργοπαιδοῦσα ἐπίθ. θηλ. Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) ἀργουπιδούσα Σάμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός, τοῦ οὐσ. παιδί καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα.

Ἡ κατὰ μακρὰ διαλείμματα τίχτουσα, ἐπὶ γυναικός.
Ἀντίθ. πολυπαιδοῦσα.

ἀργοπαντρεύομαι σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. παντρεύομαι.

Ὑπανδρεύομαι εἰς ἡλικίαν μεγάλην: Γνωμ. Ἀργοπαντρεμένη καλοπαντρεμένη (διὰ τὴν σημ. ἰδ. συνών. φρ. ἀργομοῖτρα καλομοῖτρα ἐν λ. ἀργομοίρης) ΠΝιρβάν. Συναξάρ. 68.

ἀργόπαππας ὁ, Πάρ. (Λεῦκ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός καὶ τοῦ οὐσ. παππᾶς.

Ὁ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ποινὴν τῆς ἀργίας ὑποβεβλημένος ἱερεὺς, ἦτοι ὁ κωλυόμενος ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας.

ἀργοπάτημα τό, Ζάκ. κ.ά. — ΔΣολωμ. 24 ἀργουπάτ'μα Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοπατῶ.

Τὸ βραδὺ βάδισμα ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

Κάθε πέτρα μνημα ἄς γένη | καὶ ἡ θρησκεία καὶ ἡ ἐλευθερία
μ' ἀργοπάτημα ἄς πηγαίνει | μεταξὺ τους καὶ ἄς μετροῖ
ΔΣολωμ. ἔνθ' ἄν.

ἀργοπάτητα ἐπίρρ. Λεξ. Ἐλευθερουδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργοπάτητος.

Μὲ ἀργὸν περιπάτημα, διὰ βραδέων βημάτων.

ἀργοπάτητος ἐπίθ. ΚΠαλαμ. Δωδεκάλ. Γύφτ. 64.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοπατῶ.

Ὁ βραδέως βαδίζων: Ποίημ.

Κι ἂν τοῖς πόρτες διάπλατες ποῦ ἀνοίξαν
κόσμος βγαίνει κι ἀργοπάτητο σέρνει καὶ βαρὺ τὸ πόδι.

ἀργοπατοῦσα ἐπίθ. θηλ. ΖΠαπαντ. ἐν Ἀνθολ. Η' Αποστολίδ. 337.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοπατῶ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα.

Ἡ βαδίζουσα βραδέως: Ποίημ.

Οἱ δέκα γίδες τοῦ Μπελμόνα | γυρίζουν βράδν ἂν τὸ κλαρί,
πρώτη τους ἔρχεται ἡ Κοκόνα | ἡ ἀργοπατοῦσα, ἡ λυγερή.

ἀργοπατῶ πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. πατῶ.

Περιπατῶ ἀργά, βαδίζω βραδέως, βραδυπορῶ: Τὰ βόδια ποῦ ἀργοπατοῦν καὶ τ' ἄλλα ποῦ τρέχουν ΧΧρηστοβασ. Τιμὴ 34. Σὰν ἀκρίδα πληγωμένη ἀργοπατεῖ κ' ἔτσι φτάνει 'ς τὴν τραπεζαρία ΓΒλαχογιάνν. Λόγοι κι' ἀντίλογ. 24 || Ποίημ.

Αἰσθάνεται μέσ' 'ς τὴν καρδιά φλόγα θυμοῦ ἀναμμένη
καὶ πότε ἔμπρὸς ἀργοπατεῖ καὶ πότε σταματένει
ΙΤυπάλδ. Ποίημ. 88

... Σὰν νὰ ν' ἀποσταμένος

διαβάτης πολυτάξιδος ἀργοπατάει ὁ χρόνος

ΣΠερσειάδ. Ἐσμὲ 60

Ἀργοπατώντας ἔρχονται σὰν ἄλλον κόσμον ξένοι
ΙΤυπάλδ. Ποίημ. 70.

ἀργοπεθαίνω ΚΠαρορ. Κόκκιν. τραγ. 79 ΚΠαλαμ. Πολιτ. μοναξ. 45.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. πεθαίνω.

Ἀποθνήσκω βραδέως: Ὅλα μαζί [τὰ χρώματα] δίναν
τὴν ἐντύπωσι μᾶς ψυχῆς ποῦ ἀργοπέθαινε, ἐνὸς μακρινοῦ κόσμου
γιομάτου ἀπὸ ὄνειρα κι ἀπὸ πόθους μάταιους ΚΠαρορ.
ἔνθ' ἄν. || Ποίημ.

Πατέρα, ἀργοπεθαίνει ἀπάνω ἐκεῖ, | ἀργοπεθαίνει ἡ χώρα
ἀπὸ τὸ φύσημα κάποιον ὀλοζώντανου θανάτου
ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν.

ἀργοπερνῶ ΦΠανᾶ Λυρικ. 291.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. περνῶ.

Περνῶ, παρέρχομαι βραδέως: Ποίημ.

Τρεῖς μέρες ἀργοπέρασαν σὰν τρεῖς χιλιάδες χρόνοι
ποῦ σὲ σκοτάδι καὶ καημοὺς ἐπάλευεν ἡ γῆ.

ἀργοπερπάτημα τό, ἰδ. ἀργο-

ἀργοπερπάτητα ἐπίρρ. ΦΠανᾶ Λυρικ. 406.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργοπερπάτητος.

Βραδέως ἐν τῷ βαδίσματι: Ποίημ.

Μάρτυς τοῦ κόσμου ἀμίλητος, μὲ μιὰ ματιὰ θλιμμένη
βαρὲς κι ἀργοπερπάτητα προβάλλει τὸ φεγγάρι.

ἀργοπερπάτητος ἐπίθ. ΓΞενοπ. Ἀφροδ. 27 Ἀναδυομέν. 110.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοπερπατῶ.

Ὁ βραδέως περιπατῶν, πορευόμενος: Καὶ γύριζε, γύριζε
ὀλομόναχος, ἀργοπερπάτητος, χωρὶς σκοπὸ Ἀφροδ. Οἱ ἄλλοι
ἀργοπερπάτητοι περνοῦσαν ἀκόμα μὲ κουβέντες τοῖς κακοτοπιές
Ἀναδυομέν. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. ἀργοκίνητος.

ἀργοπερπατῶ, ἰδ. ἀργο-

ἀργοπετῶ σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. πετῶ.

Πετῶ ἀργά: Ποίημ.

Καὶ σύννεφο περνάει σὰν κουρασμένο
ἀργοπετώντας 'ς τ' οὐρανοῦ τὸ δῶμα

ΑΠροβελ. Ποίημ. 1,193.

ἀργοπέφτω ΣΣκίπη Κάλβ. μέτρ. 67.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. πέφτω.

Πίπτω βραδέως ἐν τῷ βαδίσματι: Ποίημ.

Τὰ λουλούδια μαράθηκαν καὶ συρθῆκαν καὶ πάνε
καὶ τὰ φύλλα κιτρίνισαν τῶν δεντρῶν κι ἀργοπέφτουν.

ἀργοπίνω, ἰδ. ἀργο-

ἀργοπλάνητος, ἰδ. ἀργο-

ἀργοπλέκω, ἰδ. ἀργο-

ἀργοπλερωτής ὁ, ἰδ. ἀργο-

ἀργοπογυριστής ὁ, ἀμάρι. Πληθ. ἀργοποῦριστᾶς Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. ἀπογυρίζω.

Ὁ βραδύνων νὰ ἐπανακάμψῃ: Ἄσμ.

Μακροπεραματάρεις κι ἀργοποῦριστᾶς.

Συνών. ἀργοποδιστής.

ἀργοποδιστής ὁ, ἀμάρι. Πληθ. ἀργοποῖστᾶς Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. ποδίζω.

Ἀργοπονησιστής, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.
 Ἰσαχαροφιλημένη μου καὶ μερτζανόχειλή μου,
 αἰπού' χεις δυόεκ' ἀερφούς κασιτροπολεμητᾶς,
 μακροπεραματάρεις καὶ ἀργοποιίστᾶς
 (βραχάλ. δυόεκ' = δώδεκα).

ἀργοπονάκεια τά, Ἄμοργ.
 Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός καὶ τοῦ οὐσ. πονάκεια, δι' ὃ ἰδ.
 πονάκι.

Οἱ ἐλαφροὶ πόνοι οἱ προηγούμενοι τῶν σφοδρῶν ὠδί-
 νων τοῦ τοκετοῦ. Συνών. ἀργόπονος, πονάκεια.

ἀργόπονος ὁ, Λεξ. Αἰν.
 Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός καὶ τοῦ οὐσ. πόνος.
 Ἀργοπονάκεια, ὁ ἰδ.

ἀργοπορεύομαι ἀμάρτ. ἀργοπορεύομαι Πόντ. (Οἶν.)
 Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργά καὶ τοῦ ρ. πορεύομαι.
 Πορεύομαι βραδέως.

ἀργοπόρευτος ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν. κ.ά.)
 Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοπορεύομαι.
 Ὁ βραδέως πορευόμενος. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν
 λ. ἀργοκίνητος.

ἀργοπόρημα τό, ΚΠαλαμ. Γράμματ. 1,170 ἀργου-
 πόρμα Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀργοπόρημαν Πόντ. (Κερασ.
 Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοπορῶ.
 Ἡ βραδύτης περὶ τὰς κινήσεις ἢ τὴν ἐκτέλεσιν πρά-
 ξεώς τινος ἐνθ' ἄν.: Κάθε ἐμπόδιο χτυπάει καὶ πηδάει γιὰ
 νὰ φτάσῃ 'ς τὸ σκοπὸ μὴ ὥρα ἀρχύτερα χωρὶς κἀνένα γῦρο,
 κἀνέν' ἀργοπόρημα ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἰδ. ἐν λ.
 ἀργημα.

ἀργοπορία ἡ, κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ. κ.ά.)
 ἀργοπορίγια Πόντ. (Κερασ.) ἀργοπόρια Παξ. Πελοπν.
 (Σουδεν.) ἀργειοπορία Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀργοπορία. Τὸ ἀργειοπορία κατ' ἐπί-
 δρασιν τοῦ ρ. ἀργεῖω, δι' ὃ ἰδ. ἀργῶ.

Ἀργοπόρημα, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Μὲ τὴν ἀργοπορίαν του
 ἔχασε τὴ δουλειά του. Ἡ ἀργοπορία σου μ' ἔκανε κ' ἔφυγα
 κοιν. Δὲν ἔχει ἀργοπόρια, μόνο θ' ἀγναντέψῃς καὶ θὰ φύγῃς
 (δὲν πρέπει νὰ βραδύνῃς, μόνον κτλ.) Σουδεν. || Φρ. Εὐτάγω
 ἀργοπορίαν (ἀργοπορῶ, βραδύνω. εὐτάγω = κάμνω) Κερασ.
 Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Μανασσ. στ. 4051 (ἐκδ. Βόννης) «τὴν
 βραδύπλοϊαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀργοπορίαν».

ἀργοπορινός ἐπίθ. Ἰδραγούμ. Ἑλλήν. πολιτισμ. 188
 — Λεξ. Γαζ. (λ. ἀσύντονος, βραδύς, δυσκίνητος)
 Δημητρ. ἀργουπουρ'νός Μακεδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργοπορία καὶ τῆς καταλ. -ινός.
 Βραδυνκίνητος ἐνθ' ἄν.: Κύματα ἀργοπορινὰ Ἰδραγούμ.
 ἐνθ' ἄν. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. ἀργοκίνητος.

ἀργοποριστής ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀργειοποριστής Νάξ.
 (Ἀπύρανθ.) Θηλ. ἀργειοπορίστρα καὶ οὐδ. ἀργειοπορίστικο
 αὐτόθ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοπορῶ, παρ' ὃ καὶ ἀργειοπορῶ,
 παρασηματισθὲν κατὰ τὰ ἐκ τῶν εἰς -ίζω ρ. παράγωγα.
 Ὁ βραδύς εἰς τὰς κινήσεις του καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν
 ἔργου: Ἐνας ἀργειοποριστής ποῦ 'ν' κ' εὐτός, μὴν ἡμέρα
 θέλει νὰ ἀνθῇ. Ὡ καμένη ἀργειοπορίστρα, βαρεμὸς ποῦ 'σαι,
 νευριάζει κἀνείς νὰ σ' ἀναμένη! Παιδί ἀργειοπορίστικο.
 Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. ἀργοκίνητος.

ἀργόπορος ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ. Τραπ. κ.ά.) ἀργό-
 πουρος Στερελλ. (Ἀχαρναν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός καὶ τοῦ ρ. περῶ, δι' ὃ ἰδ. περ-
 νῶ. Ὅτι ἡ λ. παλαιὰ μαρτυρεῖ τὸ μεσν. παράγωγον οὐσ.
 ἀργοπορία. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. τὰ ἀρχ. βραδυ-
 πόρος, ταχυπόρος καὶ ταχύπορος.

Ἀργοποριστής, ὁ ἰδ.
 ἀργοπορῶ κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ.
 Χαλδ. κ.ά.) ἀργουπουρῶ βόρ. ιδιόμ. ἀργειοπορῶ Νάξ.
 (Ἀπύρανθ.) ὀργοπορῶ Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργόπορος ὡς καὶ τὸ μεταγν. συνών.
 βραδυπορῶ ἐκ τοῦ βραδυπόρος. Τὸ ἀργειοπορῶ
 κατ' ἐπίδρασιν τοῦ ἀργεῖω, δι' ὃ ἰδ. ἀργῶ. Διὰ τὸ ὀργο-
 πορῶ τῆς Ρόδ. ἰδ. ἀργός.

1) Πορεύομαι βραδέως ἢ βραδύνω περὶ τὴν ἐκτέλεσιν
 πράξεώς τινος ἐνθ' ἄν.: Πήγαινε γρήγορα, μὴν ἀργοπορῇς.
 Ἀργοπόρησε νὰ γυρίσῃ. Ἀργοπόρησα λιγουλλάκι. Ἀργοπόρησα
 νὰ χτίσω ὥσπου νὰ ἴβρω χρήματα. Καλὸ κορίτσι, μὰ ἀργοπο-
 ρεῖ πολὺ στὴ δουλειά του κοιν. Ἐργειοπορήσαμεν ἐχτὲ βραδὺ
 νὰ πέσωμε καὶ δὲν εἶχα ξυπνημὸ ταχύτερου Ἀπύρανθ. Πολλὰ
 ἐργοπόρησεν 'ς τὸ ρδόμον Τραπ. κ.ά. || Γνωμ.

Ποῦ ἀργοπορᾷ 'ς τὸν πηγαμὸ | τσακίζεται 'ς τὸν γυρισμὸ
 Λεξ. Δημητρ. || Ἄσμ.

Ντό εἶδες, κόρη, κ' ἔργενες, ντό εἶδες κ' ἐργοπόρ'νες;
 — Εἶχα τὸν κύρι μ' τὸν καλὸν καὶ χωριστᾷν κ' ἐπαίρ'να
 Χαλδ. Μετβ. Κάμνω τι νὰ βραδύνῃ πολλαχ.: Μὴ μὲ ἀργο-
 πορῇς γιὰτὶ βιάζομαι. Μᾶς ἀργοπόρησε ἡ βροχή. Τὸ ἀργοπορεῖ
 (ἀναβάλλει τὸ πρᾶγμα). Ἀργοπόρησε τὴ δουλειά πολλαχ.
 Ποίημ.

Καὶ τώρα δὰ τ' ἀράθυμο πάτημ' ἀργοπορῶντας
 κατὰ τὸ κάστρο τὸ μικρὸ πάλι κοιτᾷ...

ΔΣολωμ. 268. 2) Ἐπὶ ἀψύχων, δὲν καταφθάνω ἐγκαίρως,
 καθυστερῶ Λεξ. Δημητρ.: Ἀργοπόρησε νὰ ῥθῇ τὸ γράμμα.

ἀργοπροβαίνω ΓΒλαχογιάνν. Γῦροι ἀνέμ. 48.
 Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργά καὶ τοῦ ρ. προβαίνω.
 Προβαίνω, προχωρῶ βραδέως: Δὲ θὰ ξαναῖδῃς τὸν
 πρωτολάτη μπρὸς ἀπ' τὰ θρεφτάρια ν' ἀργοπροβαίῃ.

ἀργοπρόβατο τό, Νάξ. κ.ά.
 Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός καὶ τοῦ οὐσ. πρόβυτο.
 Πρόβατον στεῖρον. Συνών. ἀργουδέλλα 1.

ἀργός ἐπίθ. κοιν. καὶ Καπ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ.
 Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀργὸ Τσακων. ἀργὸ Καλαβρ.
 (Μπόβ.) ἀργὸς Πόντ. (Κολων. Χαλδ.) ἀργιὸς Ρόδ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. ἀργός. Διὰ τὸ ἀργιὸς τῆς Ρόδ. πβ.
 τὰ ὅμοια αὐτόθι ἀμπελουρσιός, ἀργιάτης, ὀργο-
 πορῶ (ἰδ. ἀργοπορῶ) κττ.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ὁ μὴ ἐργαζόμενος, ἄεργος σύνθηθ.
 καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.): Κάθομαι - μένω ἀργὸς σύνθηθ. || Φρ.
 Ἀργὰ γελάδα (τὰ μὴ προσφέροντα ἐργασίαν ζῶα, τὰ μὴ
 καματερὰ) Εὐβ. (Στρόπον.) || Παροιμ.

Ἀργὸς δουλειά δὲν ἔχει, | τὸν κάττη λύ' καὶ δένει
 (ὁ ἄεργος κατατρίβει τὸν χρόνον εἰς ἀνωφελῆ ἔργα) Θήρ.
 Ἀργὸς καθούμενος τὴ μυῖγα ἐκοντάρει (ἐπὶ τοῦ ἀσχολου-
 μένου εἰς ἀνάξια λόγου πράγματα) Αἴγιν. Ὁ ἀργὸς κάθε
 μέρα τὸ ἔχει γεροτὴ (ὁ ὀκνηρὸς πᾶσαν ἡμέραν εἰς ἐορτὴν
 μεταβάλλει διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀργίαν του. Πβ.
 τὴν ἀρχ. παρὰ Θεοκρ. 15,26 «ἀεργοῖς αἰὲν ἐορτά») Ἡπ.
 Ἀργὸς κὶ ὀκνὸς ζευγάρι (ὁ ἄεργος κατ' οὐδὲν διαφέρει τοῦ
 ὀκνηροῦ) Ἐπτάν. β) Ὁ ὑποβεβλημένος εἰς τὴν ποινὴν
 τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀργίας, ἐπὶ ἱερέως καταδικασθέντος
 ὑπὸ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς εἰς ἀποχὴν ἀπὸ πάσης ἱερο-
 πραξίας κοιν. καὶ Πόντ.: Τὸν ἔκανε ὁ δεσπότης τὸν καππᾶ

